Lieta Nr.130088215
Nr.104AA-0981-16/21

S P R I E D U M S
Rīgā 2016.gada 22.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese S.Gļazere
tiesnese I.Amoliņa
tiesnese I.Vīgante
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerālprokurora p.i. D.Pelēkās apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.oktobra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes (turpmāk – VID NP) Saistību izpildes nodrošināšanas Pārskatu iesniegšanas nodrošināšanas nodaļas galvenā nodokļu inspektore Ieva Čama 2015.gada 5.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BE059781 (turpmāk – protokols) par to, ka AS "/nosaukums/", NMR /numurs/, 2015.gada 11.aprīlī ir iesniegusi pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par 2015.gada februāri ar novēlošanos (22 kalendāra dienas), neievērojot Pievienotās vērtības nodokļa likuma 118.panta pirmajā daļā noteikto deklarācijas iesniegšanas termiņu – līdz pārskata perioda sekojošā mēneša 20.datumam.

VID NP nosūtīja AS "/nosaukums/" uz juridisko adresi /adrese A/ ierakstītā sūtījumā 2015.gada 15.aprīļa vēstuli Nr.8.72.1/59135 ar uzaicinājumu ierasties uz administratīvā pārkāpuma protokola noformēšanu administratīvā pārkāpuma lietā 2015.gada 5.maijā plkst.10.30.

AS "/nosaukums/" uz nosūtīto uzaicinājumu neatsaucās un 2015.gada 5.maijā plkst.10.30 neieradās uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu, kā arī neiesniedza pamatotu lūgumu pārcelt protokola sastādīšanas laiku. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 248.^{1}pantu, ja objektīvu iemeslu dēļ protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības vai juridiskās personas pārstāvja klātbūtnē, to sastāda bez minēto personu klātbūtnes un protokola kopiju nosūta par pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas dzīvesvietas vai juridisko adresi. Šajā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma protokolu septītā dienā pēc tā nodošanas pastā. 2015.gada 5.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols bez pārkāpēja klātbūtnes.

AS "/nosaukums/" nav ievērojusi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3.punktu, kas nosaka, ka nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir iesniegt nodokļu administrācijai šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā vai elektroniskā veidā nodokļu aktos noteiktajos termiņos. Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2}panta pirmā daļa paredz nodokļu maksātāja pienākumu VID noteiktajā termiņā sniegt šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas vai pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma papildu informāciju, kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

Protokolā norādīts, ka AS "/nosaukums/" izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 159.^{8}panta otrajā daļā.

VID NP Saistību izpildes nodrošināšanas Pārskatu iesniegšanas nodrošināšanas nodaļas vadītāja p.i. S.Nemmika 2015.gada 22.maijā pieņēma lēmumu Nr.F15-BE059781 sodīt AS "/nosaukums/" par pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 159.^{8}panta otrajā daļā un uzlikt naudas sodu 185 *euro* apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam AS "/nosaukums/" valdes loceklis /pers. A/ to pārsūdzēja VID.

VID ģenerāldirektore I.Pētersone 2015.gada 12.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.22.11/-L-41428 atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu (turpmāk – iestādes lēmums).

Nepiekrītot iestādes lēmumam, AS "/nosaukums/" prokūrists /pers. B/ to pārsūdzēja tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas (turpmāk – tiesa) 2016.gada 18.oktobra spriedumu AS "/nosaukums/" sūdzība apmierināta daļēji, grozīts ar VID ģenerāldirektores 2015.gada 12.oktobra lēmumu Nr.22.11/L-41428 noteiktais AS "/nosaukums/" naudas sods un uzlikts naudas sods 71 *euro* apmērā.

Par tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza VID ģenerālprokurora p.i. D.Pelēkā, lūdzot atcelt spriedumu daļā par soda apmēra grozīšanu un noraidīt AS "/nosaukums/" sūdzību par iestādes lēmumu.

Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka tiesa neņēma vērā pārkāpuma raksturu un pārkāpēja personību, līdz ar to, nepamatoti noteica pārkāpējam sodu sankcijas minimālajā robežā. Nav pamatots tiesas secinājums, ka pārkāpēja jau iepriekš kavētie nodokļu deklarāciju iesniegšanas termiņi nevar būt par pamatu bargāka soda piemērošanai.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija konstatē, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par administratīvā pārkāpuma pastāvēšanu un AS "/nosaukums/" saukšanu pie administratīvās atbildības ir pareizs. Tiesa pareizi, vispusīgi un pilnīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesas kolēģija pievienojas tiesas sniegtajai motivācijai, jo spriedumā ietvertais pamatojums ir pilnībā pietiekams, līdz ar to, izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu.

Tiesas kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, norāda sekojošo.

Tiesas kolēģija piekrīt VID viedoklim, ka nosakot administratīvo sodu par LAPK 159.^{8}panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, jāņem vērā pārkāpuma raksturs un pārkāpēja personība, kā arī citi apstākļi.

Saskaņā ar protokolu, AS "/nosaukums/" iesniegusi pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju ar 22 kalendāra dienu novēlošanos. LAPK 159.[8]panta otrajā daļā paredzēta atbildība par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu no 16 līdz 30 kalendāra dienām. Tātad, lai noteiktu administratīvo sodu pēc minētās normas, jāņem vērā, ka AS "/nosaukums/" iesniegusi pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju pārkāpjot sešas kalendāra dienas no panta otrās daļas dispozīcijā norādīto pārkāpto dienu amplitūdas.

Tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nepastāv strīds, ka AS "/nosaukums/" iepriekš VID iesniedza nodokļu deklarācijas ar novēlošanos. Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais apstāklis nevar būt par pamatu bargāka soda piemērošanai, jo VID likumā noteiktajā kārtībā AS "/nosaukums/" par šādiem pārkāpumiem pie administratīvās atbildības nav saucis, kas būtu atzīstams par atbildību pastiprinošo apstākļi un būtu par pamatu bargāka soda piemērošanai.

Saskaņā ar LAPK 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tiesas kolēģija secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

LAPK 243.[1]pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi. Savukārt LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā to, ka lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, lietā nav ziņu, ka AS "/nosaukums/" iepriekš būtu saukta pie administratīvās atbildības par līdzīga rakstura administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī, ņemot vērā LAPK 22.pantā nostiprināto administratīvā soda mērķi, uzskata, ka tiesa tiesiski un pamatoti AS "/nosaukums/" noteica naudas sodu LAPK 159.[8]panta otrās daļas sankcijā paredzētajā minimālajā robežā.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz LAPK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21] un 289.[22]pantu, tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.oktobra spriedumu atstāt negrozītu.

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerālprokurora p.i. D.Pelēkās apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese	S.Gļazere
Tiesnese	I.Amoliņa
Tiesnese	I.Vīgante